

Bryssel den 25 februari 2026
(OR. en, fr)

Interinstitutionellt ärende:
2025/0524 (COD)

6256/26
ADD 1 REV 1

CODEC 214
CLIMA 57
ENV 115
ENER 62
COMPET 178
IND 108
MI 118

I/A-PUNKTSNOT

från: Rådets generalsekretariat
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Ärende: Utkast till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om
ändring av förordning (EU) 2021/1119 vad gäller fastställande av ett
mellanliggande klimatmål för unionen för 2040 (**första behandlingen**)
– Antagande av lagstiftningsakten
= Uttalanden

Frankrike har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Frankrike stöder den preliminära överenskommelse som nåddes vid trepartsmötet den 10 december 2025 om översynen av den europeiska klimatlagen och som återspeglar de franska prioriteringarna vad gäller klimatambitioner och europeisk konkurrenskraft och är helt i linje med den överenskommelse som nåddes av miljöministrarna vid rådets möte den 5 november 2025.

Frankrike välkomnar detta stora steg framåt för den europeiska klimatpolitiken.

Vi vill dock peka på något som bör uppmärksammas när det gäller utsläppshandelssystemet. Frankrike påminner om vikten av att skydda utsläppshandelssystemets integritet och ändamålsenlighet genom att utesluta användningen av internationella reduktionsenheter vid efterlevnaden inom handelssystemet, något som redan har betonats vid de senaste månadernas förhandlingar. Alla förtydliganden i detta avseende är därför välkomna.

Ungern har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Ungern kan inte stödja målet att minska nettoutsläppen med 90 %, och därför kan vi inte stödja antagandet av lagstiftningen. En sådan ambitionsnivå är inte förenlig med målet att stärka Europas konkurrenskraft och ekonomiska resiliens. Utan realistiska och effektiva nödvändiga villkor finns det en allvarlig risk att europeiska företag flyttar sin produktion och sina utsläpp utanför unionen, vilket leder till avindustrialisering, förlorade arbetstillfällen och ökat beroende av externa aktörer, samtidigt som insatserna för att minska utsläppen undergrävs.

Förslaget understöds inte av en uppdaterad konsekvensanalys som avspeglar den senaste tidens stora geopolitiska och ekonomiska utveckling. Ingen analys på medlemsstatsnivå har lagts fram, vilket innebär att konsekvenserna för de olika medlemsstaterna fortfarande är okända. Situationen liknar därför antagandet av 55 %-paketet; den europeiska ekonomin måste anpassa sig till klimatåtgärderna, och inte tvärtom.

Även om vi stöder klimatambitioner efterlyser vi en realistisk och jordnära strategi, och vi anser det klokt att välja att utgå från en lägre målnivå som återspeglar vår ekonomiska verklighet. Vårt engagemang för ambitionen framgår också av våra resultat. Ungern har redan uppnått en nettoutsläppsminskning på 48 % jämfört med 1990, vilket är långt över EU-genomsnittet. Samtidigt har ett antal medlemsstater inte gjort jämförbara framsteg, vilket väcker frågan om hur det gemensamma målet kan uppnås på ett rättvist och balanserat sätt. Vi har alla ett ansvar för våra medborgare. I detta avseende uppmanar vi de medlemsstater som med sina röster uppmärksammade rådet på att målet på 90 % inte var genomförbart inte bör hållas ansvariga för ett eventuellt misslyckande med att uppnå EU:s mål för 2040. Tidiga resultat bör vederbörligen erkännas i den kommande ramen.

Med tanke på den betydande osäkerheten inom LULUCF-sektorn och utnyttjandegraden av tekniska koldioxidupptag är det dessutom inte lämpligt att basera bindande mål för minskade nettoutsläpp på antaganden om sänkor.

Även om vi noterar vissa förbättringar i kompromisstexten, särskilt när det gäller översynsklausulen, förblir dessa ändringar otillräckliga. Det finns fortfarande många olösta frågor rörande ramens metod, genomförande och tillförlitlighet.

Dessutom förväntas åtgärder såsom ETS2 förvärra situationen då de ökar kostnaderna för hushåll och småföretag, riskerar sociala bakslag och minskar allmänhetens stöd för klimatpolitiken, samtidigt som de inte leder till några betydande utsläppsminskningar. Vi uppskattar att införandet av ETS2 har skjutits upp med ett år, men det minskar inte de betydande negativa effekterna för hushållen och småföretagen. Ytterligare justeringar skulle behövas inom ramen för den kommande översynen av utsläppshandelssystemet.

Slutligen beklagar vi att förhandlingarna om ett sådant grundläggande ärende fördes under avsevärd tidspress, vilket inte är lämpligt för ett beslut av sådan långsiktig strategisk betydelse. En balanserad, evidensbaserad och trovärdig strategi är nödvändig för att säkerställa att ramen fram till 2040 förblir realistisk, socialt godtagbar och förenlig med Europas konkurrenskraftsmål.

Malta har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Malta står fast vid sitt stöd för unionens kollektiva klimatmål. Genomförandet av den europeiska klimatlagen måste dock återspegla en grundläggande verklighet: vårt unika geografiska läge och vår redan låga utsläppsnivå.

Malta vidhåller att klimatlagen bör återspegla ömedlemsstaternas särskilda förhållanden för att säkerställa att framtida klimatmål förblir rättvisa, proportionella och förenliga med EU:s åtagande om en rättvis omställning.

Som liten önation är vår status inte ett tillfälligt hinder utan en ständig strukturell verklighet som styr vår förmåga att fasa ut fossila bränslen, ofta i en annan takt än på fastlandet.

För att säkerställa framgång måste alla ramar för perioden efter 2030 bygga på stabila, lokala konsekvensbedömningar på medlemsstatsnivå som beaktar dessa olika utgångspunkter. Utan en välavvägd strategi som respekterar nationella särdrag, särskilt Maltas beroende av luftfart och sjöfart, där utsläppen främst är internationella men de resulterande kostnaderna och efterlevnadstrycket är kännbara inom landet, riskerar fördelningen av ansträngningen att fränkopplas från den verkliga minskningspotentialen. En sådan fränkoppling skulle skapa en börda som varken är kostnadseffektiv eller rättvis.

Malta välkomnar klimatlagens betoning på flexibilitet, och denna måste fungera som den operativa ryggraden i ramen fram till 2040 snarare än ett rent teoretiskt koncept. För små östater är flexibilitet den avgörande länken mellan hög ambitionsnivå och praktisk genomförbarhet. Vi behöver en trovärdig väg som ändamålsenligt hanterar överlappningar mellan regleringsinstrument för att förhindra en kumulativ börda för samma kärnsektorer.

Till sist, ett rättvist bidrag kräver rättvis tillgång till finansiering. Eftersom EU:s nuvarande finansieringsinstrument ofta gynnar storskalig infrastruktur hamnar små marknader och småskaliga projekt i ett strukturellt underläge. Malta efterlyser skräddarsydda finansieringsmekanismer som verkligen är tillgängliga för små ökonomier och som säkerställer att vår omställning stöds av investeringar som passar vår storlek.

Polen har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Polen välkomnar de delar som infördes i den europeiska klimatlagen under förhandlingarna på vår begäran. Många polska förslag kom med i den slutliga texten till den europeiska klimatlagen, vilket gjorde det möjligt att utforma målet fram till 2040 på ett sätt som är mindre betungande för ekonomin. Vi bedömer särskilt följande som positivt:

- **Det uppskjutna införandet av ETS2**, som vi anser vara ett onödigt instrument för medlemsstater som Polen, som redan effektivt fasar ut fossila bränslen i byggnads- och transportsektorerna genom nationell politik som är skräddarsydd för lokala utmaningar och förhållanden. Den extra tiden, som kompletteras med ett tidigarelagt frigörande av medel från den sociala klimatfonden, är anpassad till Polens beprövade strategi, som främjar utsläppsminskningar på ett socialt godtagbart sätt, baserat på incitament snarare än sanktioner på nationell nivå.
- **Införandet av starka översynsklausuler**, som skapar en tydlig koppling mellan klimatambitionsnivån och läget för den europeiska industrin, energitryggheten och den snabbt föränderliga geopolitiska miljön.

- **Möjligheten att använda upp till 10 % av de internationella kompensationerna** för att uppnå EU:s mål fram till 2040, vilket utgör ett viktigt instrument för kostnadsflexibilitet, särskilt för traditionella industrisektorer med höga kostnader för utsläppshandelssystemet. Polen välkomnar Europeiska kommissionens initiativ att möjliggöra användningen av sådana kompensationer inom EU:s utsläppshandelssystem.
- **Tillkännagivandet om att minska klimatbelastningen för den strategiska försvarsindustrin**, i syfte att upprätthålla dess produktionskapacitet på ett kostnadseffektivt sätt under den nuvarande stora geopolitiska osäkerheten och det direkta hotet från Ryssland.

Samtidigt betonar Polen att vårt viktigaste krav, nämligen att anpassa den övergripande ambitionsnivån till EU-ekonomiernas faktiska kapacitet, inte har uppfyllts. Vi anser att ett utsläppsminskningmål på 90 % fram till 2040 i Europeiska unionen är omöjligt att uppnå utan att allvarligt undergräva konkurrenskraften hos EU:s strategiska industrisektorer eller till och med leda till att de helt försvinner. Detta får konsekvenser för säkerheten, den ekonomiska tillväxten och arbetsmarknaden. Polen kan inte stödja en ambitionsnivå som skadar både Polens och EU:s ekonomier och undergräver vår konkurrenskraft på den globala arenan.

Polen kommer att fortsätta att delta aktivt och konstruktivt i de kommande stegen i beslutsprocessen om EU:s klimatpolitiska ram för perioden efter 2030, i nära samarbete med de medlemsstater som delar våra prioriteringar. Vårt mål är fortfarande att säkerställa att omställningen är socialt godtagbar och rättvis, samtidigt som den europeiska ekonomins konkurrenskraft, säkerhet och motståndskraft verkligen stärks.

Finland har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Finland stöder den slutliga kompromissen om ändringen av den europeiska klimatlagen. Finland stöder också helhjärtat det mellanliggande klimatmålet på EU-nivå för 2040 om en nettominskning av utsläppen med 90 %, vilket ger våra företag långsiktig investeringssäkerhet. Omställningen till ren energi och klimatneutralitet till 2050 är en möjlighet till innovation och ekonomisk tillväxt.

Målet att minska nettoutsläppen med 90 % måste genomföras genom en tydlig, ändamålsenlig och kostnadseffektiv rättslig ram för perioden efter 2030.

I detta syfte anser Finland att internationella reduktionsenheter enligt artikel 6 i Parisavtalet inte bör användas för efterlevnad av utsläppshandelssystemet. EU:s utsläppshandelssystem måste styra utsläppsminskningarna och införandet av tekniska lösningar som driver på ytterligare utsläppsminskningar, såsom tekniska sänkor, inom EU. Möjlighet att använda reduktionsenheter enligt artikel 6 för att uppfylla kraven i EU:s utsläppshandelssystem kan hindra uppnåendet av dessa mål.

Kommissionen har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Kommissionen erinrar om att den initiativrätt som den har enligt fördragen inbegriper rätten att besluta huruvida den ska lägga fram ett lagstiftningsförslag och, i förekommande fall, att fastställa ämne, mål, innehåll och tidsplan för ett sådant förslag och/eller en därmed sammanhängande åtgärd. De bestämmelser i förordningen som ålägger kommissionen att utarbeta förslag måste således tolkas på ett sådant sätt att de inte påverkar kommissionens initiativrätt enligt fördragen.
